Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS 682/2007/EK RENDELETE

(2007. június 18.)

a Thaiföldről származó egyes elkészített vagy tartósított morzsolt csemegekukorica-termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

(HL L 159., 2007.6.20., 14. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Tanács 954/2008/EK rendelete (2008. szeptember 25.)	L 260	1	2008.9.30.
►**M2**	A Tanács 847/2009/EK rendelete (2009. szeptember 15.)	L 246	1	2009.9.18.

Helyesbítette:

►**C1** Helyesbítés, HL L 252., 2007.9.27., 7. o. (682/2007/EK)

▼B

A TANÁCS 682/2007/EK RENDELETE

(2007. június 18.)

a Thaiföldről származó egyes elkészített vagy tartósított morzsolt csemegekukorica-termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre [1] (a továbbiakban: az alaprendelet) és különösen annak 9. cikkére,

tekintettel a Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatára,

mivel:

A. IDEIGLENES INTÉZKEDÉSEK

(1) 2006. március 28-án a Bizottság értesítést tett közzé [2] a Thaiföldről származó egyes elkészített vagy tartósított morzsolt csemegekukorica-termékek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról. 2006. december 20-án a Bizottság az 1888/2006/EK rendelettel [3] (a továbbiakban: az ideiglenes rendelet) az említett termékre ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki.

B. AZ ELJÁRÁS TOVÁBBI MENETE

(2) Azon alapvető tények és szempontok nyilvánosságra hozatalát követően, amelyek alapján ideiglenes dömpingellenes intézkedések bevezetése mellett döntöttek, több érdekelt fél írásban ismertette véleményét az ideiglenes megállapításokkal kapcsolatban. A meghallgatást kérő felek lehetőséget kaptak észrevételeik megtételére. Az alaprendelet 6. cikkének (6) bekezdése alapján 2007. február 9-én a Bizottság egyik épületében találkozóra került sor egy exportáló gyártó, a thaiföldi gyártók egy szövetsége, a thaiföldi kormány és a közösségi gyártók között. A találkozón a csemegekukorica közösségi piaci versenyhelyzetéről volt szó.

(3) A Bizottság folytatta azon információk összegyűjtését és ellenőrzését, amelyeket szükségesnek tartott a végleges megállapítások kialakításához.

(4) Minden fél tájékoztatást kapott azokról az alapvető tényekről és szempontokról, amelyek alapján a Thaiföldről származó egyes elkészített vagy tartósított morzsolt csemegekukorica-termékek behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetését, valamint az ideiglenes vám formájában biztosított összegek végleges beszedését javasolták. Egyúttal olyan határidőt biztosítottak a felek számára, amelyen belül a végleges intézkedések elrendelése alapjául szolgáló alapvető tények és szempontok nyilvánosságra hozatalát követően ismertethetik álláspontjukat.

(5) Sor került az érdekelt felek által benyújtott szóbeli és írásos észrevételek áttekintésére, és indokolt esetben a megállapításokat ezeknek megfelelően módosították.

([1]) HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb a 2117/2005/EK rendelettel (HL L 340., 2005.12.23., 17. o.) módosított rendelet.

([2]) HL C 75., 2006.3.28., 6. o.

([3]) HL L 364., 2006.12.20., 68. o.

▼B

(6) Emlékeztetni kell arra, hogy a dömping és a kár vizsgálata a 2005. január 1-jétől 2005. december 31-ig tartó időszakra terjedt ki (a továbbiakban: a vizsgálati időszak). A kárfelmérés szempontjából lényeges tendenciákra való tekintettel a Bizottság a 2002. január 1-jétől 2005. december 31-ig terjedő időszak (a továbbiakban: a figyelembe vett időszak) adatait elemezte. Az alákínálásra, az áron aluli értékesítésre, valamint a kár megszüntetésére vonatkozó megállapításokhoz alapul szolgáló időszak a fent említett vizsgálati időszak.

C. ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

(7) Az érintett, illetve a hasonló termékre vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (13)–(15) preambulumbekezdését megerősítik.

D. DÖMPING

1. Mintavétel és egyedi vizsgálat

(8) Számos exportőr és a thaiföldi gyártók egy szövetsége kifogásolta az ideiglenes rendelet (16)–(20) preambulumbekezdésében ismertetett mintavételt és egyedi vizsgálatot. Elsősorban azt állították, hogy a minta nem reprezentatív, mivel a Bizottság figyelmen kívül hagyott más tényezőket, például a vállalatok méretét és földrajzi elhelyezkedését. Emellett azt állították, hogy nem lett volna indokolatlanul megterhelő a mintába kiválasztott négynél több vállalatot megvizsgálni.

(9) Amint azt az ideiglenes rendelet (16)–(18) preambulumbekezdése elmagyarázza, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a minta lehető legnagyobb reprezentativitása érdekében, figyelembe véve a vizsgálat időbeli korlátait, helyénvaló volt, hogy a mintába csak négy vállalat kerüljön be, mivel i. ez lehetővé tette nagy mennyiségű kivitel vizsgálatát; és ii. e négy vállalat vizsgálatát el lehetett végezni a rendelkezésre álló határidőn belül. Az alaprendelet 17. cikke nem határoz meg olyan küszöbértéket, amelyen túl az exportőrök száma olyan nagynak tekinthető, hogy mintavételt indokolna, és a mintában szereplő felek megfelelő számát sem határozza meg pontosan. Az utóbbi tekintetében a Bizottságnak kell eldöntenie, mit lehet az adott határidőn belül ésszerűen megvizsgálni annak biztosításával, hogy a minta az érintett kivitel minél nagyobb hányadára kiterjedjen. E tekintetben a kiválasztott minta a vizsgálati időszakban a thaiföldi összkivitel 52 %-ára vonatkozott, és ez mennyiségi alapon kifejezetten reprezentatívnak tekinthető.

(10) Az alaprendelet 17. cikke (1) bekezdésével összhangban a minta kiválasztásánál alkalmazott kritérium azt volt, hogy a Thaiföldről a Közösségbe irányuló kivitel lehető legnagyobb reprezentatív mennyiségét lehessen ésszerűen megvizsgálni az adott határidőn belül. Tekintettel arra, hogy a kiválasztott minta mennyiség tekintetében rendkívül reprezentatív, nem tekintették szükségesnek más tényezők vizsgálatát, mint például a vállalatok méretét és földrajzi elhelyezkedését.

(11) Amint az az ideiglenes rendelet (20) preambulumbekezdésében már említésre került, több vállalat vizsgálata a vizsgálatot indokolatlanul megterhelővé tette volna, és megakadályozta volna a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését.

(12) Az egyes feleknek a (16)–(20) preambulumbekezdéssel kapcsolatban jelzett állításait ezért elutasítják, és az említett preambulumbekezdéseket megerősítik.

▼B

2. **Rendes érték**

(13) Az egyik exportáló gyártó azt állította, hogy a rendes érték kiszámításakor számos matematikai hibát fedezett fel. Az állítást ellenőrizték, és megállapították, hogy nem történt hiba a számításnál.

(14) Erre vonatkozó további megjegyzés hiányában az ideiglenes rendelet (21)–(32) preambulumbekezdései megerősítést nyernek.

3. **Exportár**

(15) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően az egyik exportáló gyártó nem értett egyet az ideiglenes rendelet (34) preambulumbekezdésében idézett bizonyos megállapításokkal. Az említett fél azt állította, hogy a vállalat exportértékesítéseit, beleértve az általuk felvásárolt, más független gyártók által előállított termék értékesítését, figyelembe kellett volna venni. Ez a fél azt állította, hogy a felvásárolt késztermékeket úgy kell tekinteni, hogy azok saját termeléséből származnak, mivel az állítások szerint ezeket bérmunkarendszer keretében állították elő.

(16) Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy az egyéni dömpingkülönbözet megállapításakor azonban csak az érintett exportáló gyártó által előállított termékeket lehet figyelembe venni. Ha az exportáló gyártó részben a Közösségbe irányuló viszonteladás céljából vásárol fel termékeket, akkor valójában helyzete megegyezik egy közvetítő vagy kereskedő helyzetével e felvásárolások tekintetében, és ezek a viszonteladások nem vehetők figyelembe az egyéni dömpingkülönbözet meghatározásakor.

(17) A vizsgálat során megállapították, hogy az érintett exportáló gyártó valójában más gyártóktól vásárolta fel a Közösségben értékesített termékek egy részét. Megállapították továbbá, hogy az említett exportőr mindig fizetett a késztermékekért, és ezeket az ügyleteket késztermékek felvásárlásaiként nyilvántartásba vettek számviteli rendszerében. Semmilyen szerződéses vagy más bizonyítékot (pl. az úgynevezett bérmunka-megállapodás) nem mutattak be, amely azt bizonyította volna, hogy a termékek eredetileg is az exportáló gyártó tulajdonában voltak, és hogy a többi vállalat tevékenysége egyszerűen a szóban forgó termék feldolgozására korlátozódott.

(18) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően az említett exportáló gyártó megismételte állításait, hangsúlyozva, hogy a más gyártóktól felvásárolt termék társgyártójának kell tekinteni őt. Mivel azonban a más felek által előállított termékek csak a gyártási folyamat végeztével kerültek az érintett exportáló gyártó tulajdonába, amit a vásárlást igazoló számlák is alátámasztanak, megerősíthető, hogy az exportáló gyártó nem tekinthető a viszonteladásra felvásárolt termék gyártójának vagy társgyártójának.

(19) A fentieket figyelembe véve az exportáló gyártó állítását elutasították, az ideiglenes rendelet (33) és (34) preambulumbekezdését pedig megerősítik.

(20) Az importőrök egyik szövetsége azt állította, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontja értelmében kiigazítást kellett volna végezni annak érdekében, hogy figyelembe vegyék a thaiföldi súlyos árvizet, amely hatására az érintett termék exportárai, összehasonlítva a nyersanyag, azaz a csemegekukorica árvíz utáni megnövekedett költségével, viszonylag alacsonyak voltak. E tekintetben figyelembe kell venni, hogy mindezt nem maguk az exportáló gyártók állították, és az állítást nem támasztották alá mennyiségi mutatókkal. Emellett Thaiföldön viszonylag gyakran előfordulnak árvizek, tehát a szerződések tárgyalásánál és különösen az exportáraknál nem tekinthetők előre nem látható eseménynek. Végezetül pedig a vizsgálat kimutatta, hogy ha az árvíz volt is bármilyen lehetséges hatással a nyersanyag, azaz a

▼B

csemegekukorica árára, a hatás akkor is mindössze a vizsgálati időszak utolsó negyedére korlátozódna, holott valójában az exportáló gyártók már az ezt megelőző időszakban felvásárolták a nyersanyag túlnyomó részét. Ezért a kiigazításra vonatkozó kérelmet el kell utasítani.

4. **Összehasonlítás**

(21) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően számos exportáló gyártó állította, hogy a belföldi értékesítésekre vonatkozó egyes jóváírásokat (melyek elsősorban az anyagmozgatási, rakodási és járulékos költségekhez, valamint hitelköltségekhez kapcsolódnak) a dömping kiszámításakor meg kell adni. Ezeket az állításokat megvizsgálták, és egy vállalat esetében valóban azt állapították meg, hogy további jóváírást kell számára adni. A kiigazítás után az e vállalatra megállapított dömpingkülönbözet 4,3 %-ról 3,1 %-ra csökkent.

(22) Mivel a fenti (21) preambulumbekezdésben említett vállalattól származó adatokat használták egy másik vállalat rendes értékének megállapításához, amint azt az ideiglenes rendelet (29) és (31) cikke magyarázza, az utóbbi vállalat dömpingkülönbözete a megadott jóváírások alapján 11,2 %-ról 11,1 %-ra csökkent.

(23) Egyéb, ehhez kapcsolódó megjegyzés hiányában az ideiglenes rendelet (35) és (36) preambulumbekezdését megerősítik.

5. **Dömpingkülönbözet**

(24) A fenti kiigazítás tükrében a véglegesen megállapított dömping összege, a vámkezelés előtti nettó közösségi határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következő:

Vállalat	Dömpingkülönbözet
Karn Corn	3,1 %
Malee Sampran	17,5 %
River Kwai	15,0 %
Sun Sweet	11,1 %

(25) A mintában nem szereplő együttműködő vállalatoknál a dömpingkülönbözetet az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésének megfelelően a mintában szereplő vállalatok dömpingkülönbözetének súlyozott átlaga alapján határozták meg. A meg nem fizetett vámú, közösségi határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezett dömpingkülönbözet súlyozott átlaga 12,9 %.

(26) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (40) preambulumbekezdésében foglaltakat megerősítik.

E. **KÁR**

(27) Az egyik érdekelt fél azt állította, hogy az ideiglenes rendelet (50) és (51) preambulumbekezdésében ismertetett megközelítés, melyet a Bizottság alkalmazott a különböző értékesítési csatornákkal kapcsolatban, nincs összhangban az alaprendelettel és a WTO dömpingellenes megállapodásával ([1]), mivel az állítások szerint „célja, hogy mesterségesen nagyobb kárt tükrözzön, és nem tekinthető megalapozottnak, tényszerűnek és elfogulatlannak”. Állítása alátámasztására a panaszos hivatkozott a

([1]) Megállapodás a GATT 1994. évi VI. cikkének végrehajtásáról.

▼B

Kereskedelmi Világszervezet fellebbviteli testületének 2001. július 24-i jelentésére ([1]), amely szerint „a vizsgálatot végző hatóságok nem végezhetik olyan módon a vizsgálatot, amely szerint valószínűbbé válik, hogy a megállapítások vagy az értékelési folyamat hatására azt állapítják meg, hogy a belföldi gazdasági ágazatot kár éri” (a fellebbviteli testület jelentésének 196. cikke).

(28) Először is, a Bizottság által az ideiglenes rendelet (50) és (51) preambulumbekezdésében ismertetett két különböző értékesítési csatorna meglétét, valamint az értékesítési költségek és az eladási ár tekintetében az ebből adódó következményeket az eljárás egyik érdekelt fele sem vitatja, a panaszost is beleértve. Másodszor pedig azt a tényt sem vitatják – melyet szintén az ideiglenes rendelet (51) preambulumbekezdése állapított meg –, hogy az együttműködő thaiföldi exportőrök minden behozatala a kiskereskedelmi márkanév alatti értékesítési csatornába került. Sőt, ezt a panaszos is elismeri: „Emlékeztetni kell arra, hogy az európai kiskereskedelembe irányuló thaiföldi értékesítéseket a kiskereskedések saját márkaneve alatt végzik”.

(29) Emellett azt is figyelembe kell venni, hogy a fellebbviteli testület 204. bekezdése szerint „[…] a vizsgálatot végző hatóságok számára ajánlatos lehet a belföldi gazdasági ágazat részenként, ágazatonként vagy szegmensenként történő vizsgálata.” Ezért helyénvaló volt megkülönböztetést tenni a két különálló értékesítési csatorna között bizonyos kármutatók tekintetében, a közösségi gazdasági ágazatot ért kár tisztességes értékelése érdekében, valamint annak megállapítása céljából, hogy a Thaiföldről származó dömpingelt behozatal közvetlen hatással volt-e a közösségi gazdasági ágazatot ért kárra. A kár meghatározása szisztematikusan vonatkozott mindkét értékesítési csatornára, melyeket együtt vizsgáltak, és emellett szükség esetén külön-külön is vizsgálták a kiskereskedelmi márkanév alatt végzett értékesítéseket.

(30) A fellebbviteli testület jelentésének 204. bekezdése azonban a következőket is megállapítja: „[…] ha a vizsgálatot végző hatóságok a belföldi gazdasági ágazat egy részének vizsgálatát végzik, elvben hasonló módon kell megvizsgálniuk minden más részét, amely az ágazatot alkotja, és emellett az ágazat egészét is meg kell vizsgálniuk.” A bizottsági szolgálatok ezért kárelemzésüket kiegészítették az ideiglenes rendeletben a kiskereskedelmi márkanév alatt külön vizsgált három kármutató tekintetében. A három mutató a következő: eladási mennyiség (az ideiglenes rendelet (56) preambulumbekezdése), eladási ár (az ideiglenes rendelet (63) preambulumbekezdése) és nyereségesség (az ideiglenes rendelet (66) preambulumbekezdése). A gyártó saját márkanév alatti értékesítési csatornájának külön vizsgálatára vonatkozó különleges kárelemzést ezért e három kármutató tekintetében végezték el.

(31) Az ideiglenes rendelet (51) preambulumbekezdésében már megállapítottaknak megfelelően a közösségi gazdasági ágazat kiskereskedelmi márkanév alatt végzett értékesítései a vizsgálati időszak folyamán a közösségi gazdasági ágazat összes értékesítésének mintegy 63 %-át tették ki (saját és kiskereskedelmi márkanév). Ennek következtében a saját márkanév alatt végzett értékesítések az összes értékesítés 37 %-át tették ki.

(32) A közösségi gazdasági ágazat saját márkajelzésű termékeinek eladási mennyisége a közösségi piacon először 2003-ban, 1 %-kal esett vissza, 2004-ben 6 százalékponttal növekedett, majd a vizsgálati időszak folyamán 6 százalékponttal csökkent. A vizsgálati időszak során a saját márkanév alatt végzett értékesítések mennyisége gyakorlatilag a 2002-es szintre tért vissza, azaz kevéssel 68 000 tonna fölé.

([1]) WT/DS184/AB/R, 2001.8.23., Egyesült Államok – dömpingellenes intézkedések a Japánból származó, egyes melegen hengerelt acéltermékekre.

▼B

(33) A közösségi gazdasági ágazat saját márkanév alatt, független vásárlóknak történt értékesítéseinek egységárai a figyelembe vett időszak során gyakorlatilag alacsonyak maradtak. A 2002-es 1 380 EUR/tonnáról 2003-ban 2 %-kal nőttek, 2004-ben 2 százalékponttal visszaestek, a vizsgálati időszak folyamán pedig kis mértékben, 1 százalékponttal csökkentek, elérve az 1 361 EUR/-tonna szintet.

(34) A figyelembe vett időszak során a közösségi gazdasági ágazat saját márkajelzésű termékei értékesítésének nyereségessége a nettó eladások százalékában kifejezve folyamatosan csökkent, a 2002-es csaknem 30 %-ról 2003-ban 29 %-ra, 2004-ben mintegy 27 %-ra, majd a vizsgálati időszak során körülbelül 24 %-ra.

	2002	2003	2004	VI
Közösségi eladási mennyiség (saját márka) független vásárlóknak (tonna)	68 778	68 002	72 387	68 193
Index (2002 = 100)	*100*	*99*	*105*	*99*
Közösségi piaci egységár (saját márka) (EUR/tonna)	1 380	1 405	1 386	1 361
Index (2002 = 100)	*100*	*102*	*100*	*99*
Független vásárlónak történő közösségi eladások nyereségessége (saját márka) (a nettó eladások %-a)	29,7 %	29,0 %	27,4 %	23,6 %
Index (2002 = 100)	*100*	*98*	*92*	*79*

Forrás: a vizsgálat

(35) Ezért meg kell jegyezni, hogy a saját márkajelzésű termékek értékesítése viszonylag alacsony maradt mind az értékesített mennyiség, mind az árak tekintetében a figyelembe vett időszak során. Ezzel szemben ezen értékesítések nyereségessége ugyanazon időszak során fokozatosan romlott. Ez a tény ellentétes azzal az egyértelmű károkozási helyzettel, amelyet az összes értékesítés együttes vonatkozásában állapítottak meg, valamint azzal, amelyet az ideiglenes rendeletben a kiskereskedelmi márkanév alatt végzett eladások tekintetében állapítottak meg. Egyértelmű azonban, hogy a Thaiföldről származó behozatal hatása leginkább ott érezhető, ahol a behozatal koncentrálódik, vagyis a kiskereskedelmi márkajelzésű termékeknél.

(36) A fentiek szerint kiegészített vizsgálatot a Bizottság szolgálatai az alaprendelettel összhangban, a WTO dömpingellenes megállapodása 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott objektivitási követelmény szerint végezték el, mivel a WTO dömpingellenes megállapodása 3. cikkének (4) bekezdésében felsorolt kármutatókat az értékesítési csatornák közötti megkülönböztetéssel, illetve anélkül is megvizsgálták, ha ezt az adott eset sajátosságai tekintetében szükségesnek ítélték. A fenti kérelmet ezért elutasították.

(37) Egyéb, ehhez kapcsolódó megjegyzések hiányában az ideiglenes rendelet (41)–(76) preambulumbekezdései megerősítést nyernek.

F. OK-OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS

1. Korlátozó kereskedelmi gyakorlatok

(38) Számos érdekelt fél állította azt, hogy a közösségi gazdasági ágazat korlátozó kereskedelmi gyakorlattal él – amelyet az állítások szerint a csemegekukorica közösségi piaci árának rögzítése jellemez. Alátámasztásul az egyik érdekelt fél a következőket

▼B

mondta el: i. 2006. június 21-i beadványában kifejezetten felhívta erre a Bizottság figyelmét; ii. egy európai kiskereskedő hasonló aggályát fejezte ki 2006. május 17-i beadványában; végezetül pedig iii. az említett fél 2006. december 1-jén két e-mailt nyújtott be a panaszosnak az ideiglenes rendelet (1) preambulumbekezdésében említett szövetsége elnökétől. Az egyik e-mailben, melyet 2005. április 13-án küldtek el, a panaszos szövetség elnöke egy thaiföldi exportáló vállalat vezérigazgatóját állítólagosan arról tájékoztatta, hogy a nyugat-európai feldolgozók megállapodtak a hasonló termék három kiszerelése árainak tekintetében.

(39) Az említett érdekelt felek ezért arra kérték a Bizottságot, hogy haladéktalanul zárja le az eljárást, mivel nincs ok-okozati összefüggés a dömpingelt behozatal és a közösségi gazdasági ágazat kárhelyzete között, hiszen a közösségi gazdasági ágazat árszintje nem megbízható, és mesterségesen növeli azt a közösségi gazdasági ágazat állítólagos versenyellenes magatartása. Az egyik fél kifejezetten utalt az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdésére, valamint a *Mukand-esetre* ([1]), felkérve a Bizottságot, hogy mielőtt az okozati összefüggések tekintetében következtetésre jutna, mérje fel a fentiekben ismertetett állítólagos versenyellenes magatartásnak a közösségi ágazat kárhelyzetére gyakorolt lehetséges hatását.

(40) A (38) preambulumbekezdés i. és ii. állítása tekintetében meg kell jegyezni, hogy a két beadvány kizárólag néhány megalapozatlan állításból állt. Az i. pontban említett beadványban a panaszos maga jelezte, hogy „kellő időben fog rendelkezésre bocsátani olyan további, az e visszaélésekre vonatkozó információkat és bizonyítékokat, melyek az Európai Közösség versenyszabályainak súlyos megsértését mutatják”. Az érdekelt fél ezt követően elküldte a fenti (38) preambulumbekezdésben említett e-maileket.

(41) Az említett e-mailek kézhezvételekor a Bizottság dömpingellenes ügyekkel foglalkozó szolgálatai haladéktalanul felkérték a panaszost, hogy továbbítsa az anyagot a versennyel kapcsolatos ügyekkel foglalkozó bizottsági szolgálatoknak. A dömpingellenes ügyekkel foglalkozó bizottsági szolgálatok az e-mailek alapján emellett körültekintően megvizsgálták a különböző közösségi gyártók árait, különösen, mivel a panaszos szövetség elnöke elismerte, hogy ő írta az üzeneteket.

(42) Az elnök visszautasította, hogy a közösségi gazdasági ágazatban tényleges megállapodás jött volna létre, és az e-mailben említett „referenciaárak” sem kerültek alkalmazásra. Mivel a jelenleg folyó dömpingellenes vizsgálat keretében a Bizottság szolgálatai az árakra vonatkozó részletes információkat ügyletenként szerzik meg valamennyi együttműködő közösségi gyártótól, ellenőrizték, hogy felfedezhető-e az árak összehangolása.

(43) A dömpingellenes eljárás során nem állapították meg az áraknak az együttműködő közösségi gyártók közötti tényleges összehangolását. Emellett a tényleges árak döntő többsége jóval a 2005. április 13-i e-mailben említett „referenciaárak” alatt maradt.

(44) A közösségi intézmények ennélfogva a jelenlegi dömpingellenes eljárás során nem találtak bizonyítékot arra, hogy az érintett országból származó dömpingelt behozatal árai elsősorban azért kínáltak alá a közösségi gazdasági ágazat árainak, mert az versenyellenes magatartással mesterséges árszintet alakított ki.

(45) Az is megjegyzendő, hogy a Bizottság nem adott ki azt megállapító végleges határozatot, hogy a közösségi gazdasági ágazat kartelltevékenységet folytatott volna.

(46) A fentiek következményeként a Bizottság véleménye az, hogy a jelenlegi dömpingellenes eljárás nem talált bizonyítékot arra,

([1]) T-58/99 eset, *Mukand és társai kontra Tanács* [2001] ECR II-2521.

▼B

hogy a közösségi gazdasági ágazat árait és kármutatóit versenyellenes magatartás vagy kereskedelmet korlátozó gyakorlatok befolyásolták volna. Az állítást ezért elutasítják.

2. **Az időjárási feltételek hatása**

(47) Számos érdekelt fél állította, hogy az időjárási feltételek hatását meg kell vizsgálni az ok-okozati összefüggések vizsgálata során. Ezek a felek pontosabban fogalmazva a következőkre hivatkoztak: i. a 2003 nyarán tapasztalt rendkívüli hőség; ii. a 2005. májusi–augusztusi árvíz, amely Magyarországot sújtotta.

(48) Körültekintően megvizsgálták, hogy a 2003-as rendkívül meleg nyár Európában (fenti i. állítás), valamint a 2005-ös magyarországi árvíz (fenti ii. állítás) befolyásolhatta-e a közösségi gazdasági ágazat kedvezőtlen helyzetének kialakulását.

(49) Megállapították, hogy a 2003-as hőség, valamint a 2005-ös árvíz valójában nem befolyásolta a csemegekukorica betakarított mennyiségét globálisan, a közösségi gazdasági ágazat szintjén. A közösségi gyártóktól a vizsgálat során kapott adatok valóban rendkívül stabil számadatokat mutattak a terméshozam (a hektáronként betakarított csemegekukorica tonnában) tekintetében a figyelembe vett időszak egészében. Emlékeztetni kell arra is, hogy a Bizottság megállapította, hogy az ideiglenes rendelet (86) és (87) preambulumbekezdésében ismertetetteknek megfelelően a közösségi gazdasági ágazat egységre jutó termelési költsége mindössze 5 %-kal nőtt 2002 és a vizsgálati időszak között, elsősorban az emelkedő acélárak miatt (mivel a legfontosabb költségelem a konzervdoboz). Ezek alapján a fenti i. és ii. állítást el kell utasítani.

(50) Ezért megállapítható, hogy az időjárási feltételek nem eredményezhették a dömpingelt behozatal és a közösségi gazdasági ágazatot ért kár közötti ok-okozati összefüggés megszűnését.

(51) Az okozatiságra vonatkozó további megjegyzések hiányában az ideiglenes rendelet (77)–(99) preambulumbekezdését megerősítik.

G. **KÖZÖSSÉGI ÉRDEK**

(52) A közösségi érdek tekintetében új és megalapozott érvek hiányában az ideiglenes rendelet (100)–(118) preambulumbekezdéseit megerősítik.

H. **VÉGLEGES INTÉZKEDÉSEK**

(53) Több érdekelt fél állította a következőket: i. a Bizottságnak tovább kell pontosítania, hogyan számította ki az ideiglenes rendelet (121) preambulumbekezdésében említett 14 %-os nyereséget, amely a dömpingelt behozatal hiányában elérhető lenne, továbbá hogy ii. az említett 14 %-os említett nyereség túl magas. Az utóbbi állítás tekintetében hivatkoztak a közelmúlt védintézkedési és dömpingellenes eljárásaira, melyek szintén feldolgozott mezőgazdasági termékekre vonatkoztak (például tartósított citrusfélékre [1] vagy fagyasztott eperre [2]), és ahol 6,8 %-os, illetve 6,5 %-os haszonkulcsot alkalmaztak. Ebben az összefüggésben egy másik érdekelt fél azt állította, hogy iii. a 14 %-os nyereség túl alacsony, és 17 %-ban kellene megállapítani, hogy tükrözze a 2002-ben a kiskereskedelmi márkajelzésű termékek értékesítésével elért nyereségességet.

(54) A fenti i. és iii. állítás tekintetében az ideiglenes rendelet (121) preambulumbekezdése elmagyarázza, hogy a 2002-ben mind a

(1) A Bizottság 658/2004/EK rendelete (HL L 104., 2004.4.8., 67. o.) (lásd a (115) preambulumbekezdést).

(2) A bizottság 1551/2006/EK rendelete (HL L 287., 2006.10.18., 3. o.) (lásd a (144) preambulumbekezdést).

▼B

saját, mind a kiskereskedelmi márkajelzésű termékek értékesítésével elért 21,4 %-os nyereséget 14 %-ra igazították ki annak érdekében, hogy az tükrözze a közösségi gazdasági ágazat márkaspektruma és a Thaiföldről származó behozatalok közötti különbséget. A Bizottság megjegyezte, hogy az ideiglenes rendelet (66) preambulumbekezdésében jelzetteknek megfelelően a kiskereskedelmi értékesítési csatornán keresztül végzett értékesítések nyereségessége 2002-ben 17,0 %, 2003-ban pedig 11,1 % volt (azaz abban az időszakban, amikor a dömpingelt behozatal mennyisége a legalacsonyabb volt). A Bizottság úgy véli, hogy ésszerű e két haszonkulcs átlagát venni, ami 14 %-nak felel meg.

(55) A fenti ii. állítás tekintetében úgy vélik, hogy dömpingelt behozatal hiányában a nyereségnek a lehetőségekhez képest az érintett közösségi gazdasági ágazat tényleges jellegzetességeit kell tükröznie. Csak az ilyen információk hiányában lehetnek relevánsak az ugyanabba a tágabb ágazatba tartozó adatok. Ezt a megközelítést – melyet a Bizottság következetesen alkalmaz – az *EFMA-esetben* ([1]) megerősítette az Elsőfokú Bíróság.

(56) Az i., ii. és iii. állítást ezért el kell utasítani, és megerősítést nyer az a megállapítás, mely szerint dömpingelt behozatal hiányában elérhető a 14 %-os nyereség.

(57) A dömpinggel, kárral, okozati összefüggéssel és közösségi érdekkel kapcsolatban hozott következtetések tekintetében, és az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésével összhangban a megállapított dömpingkülönbözet szintjének megfelelő, de az ideiglenes rendelet (123) preambulumbekezdésében bemutatott és ezen rendeletben megerősített kárkülönbözetnél nem magasabb végleges dömpingellenes vámot kell kivetni. Az együttműködés szintje rendkívül magas volt, ezért a vizsgálat során együttműködést nem tanúsító többi vállalatra vonatkozóan megállapított vám szintje a vizsgálatban együttműködő vállalatokra kivetett legmagasabb vám mértéke. Ezért a maradványvám mértéke 12,9 %.

(58) A végleges vámok ennélfogva a következők:

Vállalat	Kárkülönbözet	Dömpingkülönbözet	Dömpingellenes vám
Karn Corn	31,3 %	3,1 %	3,1 %
Malee Sampran	12,8 %	17,5 %	12,8 %
River Kwai	12,8 %	15,0 %	12,8 %
Sun Sweet	18,6 %	11,1 %	11,1 %
A mintában nem szereplő együttműködő exportőrök	17,7 %	12,9 %	12,9 %
Összes többi vállalat	31,3 %	17,5 %	12,9 %

I. **KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSOK**

(59) Az ideiglenes intézkedések bevezetését követően számos exportáló gyártó jelezte érdeklődését árra vonatkozó kötelezettségvállalás felajánlására. A végleges nyilvánosságra hozatalt követően azonban (a (60) preambulumbekezdésben említett két vállalat kivételével) nem nyújtottak be kötelezettségvállalásra vonatkozó ajánlatot az alaprendelet 8. cikkének (2) bekezdésében előírt határidőn belül.

([1]) T-210/95 eset, *EFMA kontra Tanács*, [1999] ECR II-3291 (54. és következő bekezdés).

▼B

(60) Az egyik együttműködő exportáló gyártó nem nyújtott be megfelelően alátámasztott kötelezettségvállalási ajánlatot az alaprendelet 8. cikkének (2) bekezdésében meghatározott határidőn belül. Ennek következtében a Bizottság az említett exportáló gyártó kötelezettségvállalási ajánlatát nem tudta elfogadni. Ennek ellenére a Tanács, tekintettel a kérdés összetettségére, az érintett gazdasági szereplő, illetve a hasonló helyzetben lévő más együttműködő exportáló gyártók szempontjából (fragmentált gazdasági ágazat, fejlődő országban működő exportáló gyártók, melyek gyakran egyszerre tevékenykednek kereskedőként és exportáló gyártóként, ami az elfogadható kötelezettségvállalási ajánlat elkészítését még összetettebbé teszi), valamint a vizsgálat során tanúsított nagyfokú együttműködésre, úgy véli, hogy az említett exportáló gyártók számára kivételesen lehetővé kell tenni, hogy kötelezettségvállalási ajánlatuk elkészítését az említett határidő után, ugyanakkor az e rendelet hatálybalépését követő 10 naptári napon belül fejezzék be. A Bizottságnak ennek megfelelően lehetősége nyílik a rendelet módosításáról szóló javaslat benyújtására.

(61) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően a két együttműködő exportáló gyártó elfogadható, árra vonatkozó kötelezettségvállalást ajánlott fel, mennyiségi felső határral, az alaprendelet 8. cikkének (1) és (2) bekezdésével összhangban. Felajánlásuk szerint az érintett terméket a mennyiségi felső határ erejéig a dömping káros hatásait kiküszöbölő árszinten vagy afelett értékesítenék. A mennyiségi felső határt meghaladó behozatalra dömpingellenes vámot vetnek ki. A vállalatok a Bizottságot rendszeresen és részletesen tájékoztatják a Közösségbe irányuló kivitelükről, vagyis a Bizottság hatékonyan ellenőrizheti a kötelezettségvállalás teljesítését. Emellett e vállalatok értékesítési szerkezete alapján a Bizottság úgy véli, hogy alacsony a kockázata a jóváhagyott kötelezettségvállalás kijátszásának.

(62) A Bizottság a 2007/424/EK határozattal ([1]) elfogadta a fenti, kötelezettségvállalásra vonatkozó ajánlatokat. A határozat részletesen ismerteti e kötelezettségvállalások elfogadásának indokait.

(63) Annak érdekében, hogy a Bizottság és a vámhatóságok még hatékonyabban tudják ellenőrizni, hogy a vállalatok betartják-e a kötelezettségvállalásokat, a szabad forgalomba bocsátás iránti kérelem megfelelő vámhatóságnak történő benyújtásakor a dömpingellenes vám fizetése alóli mentesség feltételei a következők: i. kötelezettségvállalási számla bemutatása (olyan kereskedelmi számla, amely legalább a II. mellékletben felsorolt elemeket és nyilatkozatot tartalmazza); ii. az a tény, hogy az importált termékek gyártását, szállítását és számlázását az említett vállalatok végzik közvetlenül az első független közösségi vevő számára; valamint iii. az a tény, hogy a vámhatóságnak bejelentett és bemutatott termékek pontosan megfelelnek a kötelezettségvállalási számlában szereplő leírásnak. Ha a fenti feltételek nem teljesülnek, a szabad forgalomba helyezési nyilatkozat elfogadásakor megfelelő dömpingellenes vámot kell beszedni.

(64) Ha a Bizottság az alaprendelet 8. cikkének (9) bekezdése értelmében meghatározott ügyletekre hivatkozva visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását annak megszegését követően, és érvénytelennek nyilvánítja a vonatkozó kötelezettségvállalási számlákat, vámtartozást kell kivetni az ezen ügyletekre vonatkozó szabad forgalomba helyezési nyilatkozat elfogadásakor.

(65) Az importőröknek tisztában kell lenniük azzal, hogy vámtartozás keletkezhet szokásos kereskedelmi kockázatként a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó nyilatkozat elfogadásakor a (62) és a (63) preambulumbekezdésben leírtaknak megfelelően, még akkor is, ha a Bizottság elfogadta azon gyártó kötelezettségvállalási

([1]) Lásd e Hivatalos Lap 41 oldalát.

▼B

felajánlását, amelytől az importőrök közvetve vagy közvetlenül vásároltak.

(66) Az alaprendelet 14. cikkének (7) bekezdése értelmében a vámhatóságoknak késedelem nélkül értesíteniük kell a Bizottságot, ha a kötelezettségvállalás megszegésére utaló jeleket fedeznek fel.

(67) A fentiekben ismertetett okoknál fogva a thaiföldi exportáló gyártók által felajánlott kötelezettségvállalásokat a Bizottság elfogadhatónak ítéli, és az érintett vállalatokat értesítették azokról az alapvető tényekről és szempontokról, amelyek alapján elfogadták kötelezettségvállalásukat.

(68) A kötelezettségvállalások megszegése vagy visszavonása esetén, illetve amennyiben a Bizottság visszavonja az elfogadott kötelezettségvállalást, a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban a Tanács által kivetett dömpingellenes vám az alaprendelet 8. cikkének (9) bekezdése alapján automatikusan alkalmazandó.

J. AZ IDEIGLENES VÁM VÉGLEGES BESZEDÉSE

(69) Tekintettel a thaiföldi exportáló gyártók vonatkozásában megállapított dömpingkülönbözetek nagyságára és figyelembe véve a közösségi gazdasági ágazatnak okozott kár mértékét, szükségesnek tekinthető, hogy az ideiglenes rendelettel kivetett ideiglenes dömpingellenes vámok formájában biztosított összegeket a kivetett végleges vámok mértékéig véglegesen beszedjék.

(70) Az ebben a rendeletben megállapított egyéni vállalati dömpingellenes vámtételek a jelenlegi vizsgálat megállapításai alapján lettek meghatározva. Ezért azok a vizsgálat során az e vállalatok tekintetében észlelt helyzetet tükrözik. Ezek a vámtételek (szemben az „összes többi vállalatra” alkalmazandó országos vámmal) így kizárólag az érintett országból származó, az említett vállalatok – így konkrét jogi személyek – által előállított termékek behozatalára alkalmazandók. Semmilyen más, a rendelet rendelkező részében név és cím szerint kifejezetten meg nem nevezett vállalat – köztük a konkrétan említett vállalatokkal kapcsolatban álló jogalanyok – által gyártott importált termék nem részesülhet e vámtételek előnyeiből; azokra az „összes többi vállalatra” érvényes vámot kell kivetni.

(71) Minden olyan kérelemmel, amely ezeknek az egyéni vállalati dömpingellenes vámtételeknek az alkalmazását célozza (például a jogalany névváltozását vagy új termelési, illetve értékesítési egységek kialakítását követően), haladéktalanul a Bizottsághoz kell fordulni, rendelkezésre bocsátva az összes vonatkozó információt, különösen a vállalat tevékenységében bekövetkező minden olyan változást illetően, amely a vállalat termelését, belföldi és exportértékesítéseit érinti, és amely például a névváltoztatással, illetve a termelési és értékesítési egységekben bekövetkező változással kapcsolatban áll. Szükség esetén a rendeletet megfelelően módosítják az egyedi vámokban részesülő vállalatok felsorolásának aktualizálásával,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Végleges dömpingellenes vámot kell kivetni a Thaiföldről származó, az ex 2001 90 30 KN-kód (TARIC kód: 2001 90 30 10) alá tartozó, ecettel vagy ecetsavval elkészített vagy tartósított, nem fagyasztott, morzsolt csemegekukorica (*Zea mays var. saccharata*), valamint – a 2006-os vámtarifaszám alá tartozó termékek kivételével – az ex 2005 80 00 KN-kód (TARIC kód: 2005 80 00 10) alá tartozó, ecet vagy ecetsav nélkül elkészített vagy tartósított, nem fagyasztott, morzsolt csemegekukorica (*Zea mays var. saccharata*) behozatalára.

▼M1

(2) A (1) bekezdésben meghatározott és az alább felsorolt vállalatok által gyártott termékre vonatkozó, vámkezelés előtti, közösségi határparitáson számított nettó árra alkalmazandó végleges dömpingellenes vám a következő:

Vállalat	Dömpingellenes vám (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Karn Corn Co., Ltd., 68 Moo 7 Tambol Saentor, Thamaka, Kanchanaburi 71130, Thaiföld	3,1	A789
Kuiburi Fruit Canning Co., Ltd., 236 Krung Thon Muang Kaew épület, Sirindhorn Rd., Bangplad, Bangkok 10700, Thaiföld	14,3	A890
Malee Sampran Public Co., Ltd., Abico épület 401/1 Phaholyothin Rd., Lumlookka, Pathumthani 12130, Thaiföld	12,8	A790
River Kwai International Food Industry Co., Ltd., 52 Thaniya Plaza, 21st. Floor, Silom Rd., Bangrak, Bangkok 10500, Thaiföld	12,8	A791
Sun Sweet Co., Ltd., 9 M. 1, Sanpatong, Chiangmai, Thaiföld 50120	11,1	A792
Az I. mellékletben felsorolt gyártók	12,9	A793
Minden más vállalat	14,3	A999

▼M2

_____

▼B

►M2 (3) ◄ Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

▼M2

_____

▼B

►M2 *2.* ◄ *cikk*

A Thaiföldről származó, az ex 2001 90 30 KN-kód (TARIC kód: 2001 90 30 10) alá tartozó, ecettel vagy ecetsavval elkészített vagy tartósított, nem fagyasztott, morzsolt csemegekukorica (*Zea mays var. saccharata*), valamint – a 2006-os vámtarifaszám alá tartozó termékek kivételével – az ex 2005 80 00 KN-kód (TARIC kód: 2005 80 00 10) alá tartozó, ecet vagy ecetsav nélkül elkészített vagy tartósított, nem fagyasztott, morzsolt csemegekukorica (*Zea mays var. saccharata*) behozatalára az 1888/2006/EK bizottsági rendelettel biztosított ideiglenes dömpingellenes vámokat véglegesen be kell szedni. Az 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott végleges dömpingellenes vámokat meghaladó összegeket el kell engedni.

►M2 *3.* ◄ *cikk*

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼M1

I. MELLÉKLET

Az 1. cikk (2) bekezdésében az A793-as kiegészítő TARIC-kód alatt feltüntetett együttműködő gyártók jegyzéke:

Név	Cím
Agro-on (Thailand) Co., Ltd.	50/499-500 Moo 6, Baan Mai, Pakkret, Monthaburi 11120, Thaiföld
B.N.H. Canning Co., Ltd.	425/6-7 Sathorn Place épület, Klongtonsai, Klongsan, Bangkok 10600, Thaiföld
Boonsith Enterprise Co., Ltd.	7/4 M.2, Soi Chomthong 13, Chomthong Rd., Chomthong, Bangkok 10150, Thaiföld
Erawan Food Public Company Limited	Panjathani torony 16. emelet, 127/21 Nonsee Rd., Chongnonsee, Yannawa, Bangkok 10120, Thaiföld
Great Oriental Food Products Co., Ltd.	888/127 Panuch Village, Soi Thanaphol 2, Samsen-Nok, Huaykwang, Bangkok 10310, Thaiföld
Lampang Food Products Co., Ltd.	22K. épület, Soi Sukhumvit 35, Klongton Nua, Wattana, Bangkok 10110, Thaiföld
O.V. International Import-Export Co., Ltd.	121/320 Soi Ekachai 66/6, Bangborn, Bangkok 10500, Thaiföld
Pan Inter Foods Co., Ltd.	400 Sunphavuth Rd., Bangna, Bangkok 10260, Thaiföld
Siam Food Products Public Co., Ltd.	3195/14 Rama IV Rd., Vibulthani 1. torony, 9. emelet, Klong Toey, Bangkok, 10110, Thaiföld
Viriyah Food Processing Co., Ltd.	100/48 Vongvanij B. épület, 18. emelet, Praram 9 Rd., Huay Kwang, Bangkok 10310, Thaiföld
Vita Food Factory (1989) Ltd.	89 Arunammarin Rd., Banyikhan, Bangplad, Bangkok 10700, Thaiföld

▼M2